

[Per Hækkerup.]

denne formodning, vi har bygget det sam-arbejde, som har fundet udtryk i de drøftelser, vi har haft, og i det protokollat, som er blevet offentliggjort.

Man har sagt, at dette er en håndfæstning. Nej, det er ingen håndfæstning. Vi ville have været villige til — og det var noget af det, vi drøftede i udvalget i firkantforhandlingerne — at påtage os en tilsvarende begrænsning i vor handlingsfrihed, hvor det drejede sig om de direkte skatter; det var derfor, vi drøftede loft. Når vi drøftede loft med hr. Poul Møller og hr. Hilmar Baunsgaard, var det jo, fordi de to partier ønskede at have sikkerhed for, hvis de indgik i et forlig, at vi ikke bagefter gik hen og forøgede den direkte beskatning op over en vis procent. (*Afbrydelse af Hilmar Baunsgaard*). Sådan måtte jeg da politisk forstå det. Men så må jeg i hvert fald sige, at det er rigtigt, at det ikke var det radikale venstres standpunkt, det var de konservatives standpunkt; men det var lidt svært af og til at se forskel på de to partier i drøftelserne. Det var altså de konservatives standpunkt, og det var dog netop et forlangende om en binding af vor handlingsfrihed. Det var vi villige til, men vi kunne ikke blive enige om, hvor loftet skulle være. Derimod kunne vi blive enige med SF om, hvor momsens skulle ligge.

Jeg vil gerne slutte dette par betragtninger med at sige, at der ikke skal være tvivl om, at vi i socialdemokratiet beklager, at vi ikke fik et firkantet forlig. Der skal heller ikke være tvivl om, at socialdemokratiet fortsat er villigt til at tilstræbe, at det grundlag, der bliver for lovgivningen, bliver bredere end to partier; men hvis det ikke kan blive så bredt, vil den altså komme til at hvile på to partier.

Statsministeren (J. O. Krag): Mit indlæg i debatten skal følge senere; men der er på dette tidspunkt opstået en usikkerhed omkring, hvad der foregik sent på det firkantede møde fredag den 10., og jeg føler mig kaldet til at sige, at min erindring om, hvad der foregik, ganske falder sammen med, hvad hr. Aksel Larsen og hr. Per Hækkerup har sagt. Jeg havde forberedt og forsøgte at give en redegørelse for de

vigtigste punkter, vi havde aftalt med SF. Jeg begyndte med boligfonden, ville have fortsat med mejerisektoren, rapsen, jordlovene, men blev afbrudt. Jeg har det som hr. Aksel Larsen, tror jeg det var; jeg erindrer ikke bestemte, hvem af de konservative det var — jeg mener, det var hr. Ninn-Hansen, men det er muligt, det var hr. Poul Sørensen — der sagde: „Vedkommer dette os? Er det noget, der vedrører os?“

All right, vi havde haft en meget lang forhandling, og det er da klart, at hvis man i udvalget ikke ønskede de oplysninger, jeg var i gang med, så lod jeg være med at give dem, og det blev der ikke protesteret mod fra nogen side, heller ikke fra radikal side, som specielt var underrettet — jeg erkender, at det var i en privat forhandling, og vi plejer ikke at referere private forhandlinger, men nu er vi altså nået dertil — om den ordning, der var aftalt for mejerisektorens vedkommende.

Jeg synes, dette skal siges, for det kaster måske et lidt andet lys hen over, hvad der er sket, end det, offentligheden ellers kunne have fået.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg vil også gerne kaste lidt lys over det møde, vi havde i statsministeriet. Jeg husker godt, at statsministeren begyndte at tale om boligfonden, og flere af deltagerne stillede spørgsmål om denne boligfond, om dens beløb, og om det var indregnet i det kommende års budget på 90 mill. kr. Men da spørgsmålet om boligfonden var besvaret, fortsatte statsministeren ikke sin redegørelse. Jeg kan huske — det husker jeg ganske præcis — at hr. Ninn-Hansen derefter stillede følgende spørgsmål: „Vi var vist så uheldige at afbryde statsministeren før. Statsministeren sagde, at der var et par spørgsmål mere. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om der er andre spørgsmål, der ønskes inddraget under disse forhandlinger.“ Og statsministerens svar var: „Nej, det er der ikke.“

Statsministeren (J. O. Krag): Jeg må betegne dette referat som ganske stridende mod min erindring om, hvad der foregik, og jeg vil gerne opfordre forhandlingslederen